

Til § 3.

Autorisationer foreslås som hidtil udfærdiget af ledelserne for de enkelte elektricitetsforsyningsanlæg. Når en ansøger, der agter at drive erhvervmæssig elektroinstallatørvirksomhed, i medfør af § 4 har krav på autorisation, skal denne ikke af ledelsen kunne begrænses hverken stedligt inden for forsyningsområdet, eller tidsmæssigt eller indholdsmæssigt til kun at omfatte bestemte arter af installationsarbejder. En betingelse for, at ledelsen i sådanne tilfælde skal være afskåret fra at fastsætte begrænsninger i autorisationen, er det dog efter forslaget, at ansøgeren udtrykkeligt fremsætter begæring om ubegrænset autorisation inden for forsyningsområdet. En begrænsning af autorisationen vil derimod være rimelig, når ansøgeren ikke agter at drive privat, erhvervmæssig elektroinstallatørvirksomhed, f. eks. når ansøgeren er ansat i en fabriksvirksomhed og kun skal foretage installationsarbejder inden for den pågældende virksomhed, ligesom begrænsninger kan være rimelige i en autorisation, som en ledelse finder det forsvarligt at udfærdige, selv om ansøgeren ikke opfylder betingelserne i § 4 og således ikke har krav på autorisation, jfr. tillige § 5. Med henblik herpå er der i forslaget § 3, stk. 1, åbnet adgang for autorisationsgiveren til i sådanne tilfælde at begrænse autorisationen.

Bestemmelsen i 2. stk. svarer til den nugældende lovs § 7, men er udvidet til også at omfatte kommunale institutioner.

Til § 4.

Princippet om, at personer, der har aflagt installatørprøve — eller har opnået dispensation fra eksamenskravet — og i øvrigt opfylder visse objektive erkendelige betingelser, skal have krav på at opnå autorisation, er nyt. De under pkt. 1) og 2) opstillede krav er i overensstemmelse med Danske Elværkers Forenings nuværende regulativ for elektroinstallatører. Spørgsmålet om berettigelsen af ledelsens krav til værkstedets indretning og udstyr kan i medfør af forslaget § 11, stk. 2, indankes for ministeren for offentlige arbejder. Det under pkt. 3) opstillede krav sigter på at skabe en vis garanti for, at ansøgeren har holdt sine kundskaber vedlige. Det under pkt. 4) opstillede krav vil under den nugældende næringslov næppe have nogen selvstændig betydning, men man har dog medtaget det som betingelse for, at ansøgeren skal have krav på autorisation, da man uanset mulige ændringer i næringslovgivningen vil finde det rimeligt, at personer, der er ude af rådighed over deres bo, kun skal kunne opnå autorisation,

såfremt vedkommende ledelse skønner, at ansøgeren uanset sin økonomiske stilling er i stand til at udføre de en autoriseret installatør normalt påhvilende opgaver forsvarligt. Der må af sikkerhedsgrunde stilles strenge krav i så henseende.

I stk. 2 fastslås det ligeledes nye princip, hvorefter installatørerne normalt ikke skal være begrænsede til at virke inden for det forsyningsområde, hvor de har deres forretningssted, men som regel kan kræve sig autoriseret også inden for andre forsyningsområder. En betingelse for, at installatøren har et sådant krav, er først og fremmest, at han har en gyldig og ubegrænset autorisation i det forsyningsområde, hvor forretningsstedet er beliggende (hjemstedsautorisation). Endvidere må han ikke være idømt straf som nævnt i § 5, stk. 1, hverken før han fik sin hjemstedsautorisation eller efter. Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt på det tidspunkt, da installatøren søger autorisation uden for sit hjemsted, beror det på vedkommende ledelses skøn, om den vil udfærdige autorisationen.

Det skønnes rimeligt, at installatørerne over for hvert værk, ved hvilket de kræver sig autoriseret, stiller sædvanligt depositum for forsvarlig udførelse af installationsarbejder i det pågældende forsyningsområde. Depotet skal kunne anvendes til dækning af tab, som påføres forsyningsanlægget ved mangelfuldt arbejde.

Til § 5.

Den ubetingede ret til at opnå autorisation bør ikke gælde personer, der inden for et vist kortere tidsrum, som er foreslået fastsat til 3 år, har været straffet for overtrædelse af elektricitetslovgivningen eller de i medfør af denne udfærdigede administrative bestemmelser, herunder i særdeleshed stærkstrømsreglementet. Det samme gælder ansøgere, som tidligere har haft autorisation, men er frataget autorisationen på grund af forsømmelige forhold eller af elektricitetsrådet er frataget retten til at blive autoriseret.

Når en ansøger, der opfylder eksamensbetingelserne, ikke i medfør af §§ 4-5 har krav på autorisation, bliver det et skønsspørgsmål for det enkelte værk at afgøre, om autorisation bør gives. Man har herved forudsat, at autorisation normalt ikke gives, når ansøgeren ikke opfylder kravet i § 4, stk. 1, pkt. 4, om at være rådig over sit bo, eller når han ikke har fast værksted inden for noget forsyningsområde, hvorved i øvrigt bemærkes, at det ved § 7 foreslås, at allerede givne autorisationer automatisk bortfalder under de nævnte omstændigheder. En ansøger, der ikke stiller sædvanligt depositum etc., bør almindeligvis heller ikke autori-